

Sygn. akt III Ca 161/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Ewa Adamczyk

Sędzia SO Zofia Klisiewicz (sprawozdawca)

Sędzia SO Urszula Kapustka

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Burnagiel

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Z. W.

o alimenty

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 11 grudnia 2013r., sygn. akt III RC 58/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III Ca 161/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11.12.2013r. Sąd Rejonowy w Zakopanem w sprawie z powództwa R. W. przeciwko Z. W. o alimenty w kwocie 4000 zł, oddalił powództwo, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód R. A. 2-ga imion W. urodził się (...) w Z. jako syn J. R. 2-ga imion W. i B. M. 2-ga imion W.. B. M. 2-ga imion W. jest siostrą pozwanego Z. W..

Powód R. W. orzeczeniem Zespołu ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w N. z dnia 1.06.2012r. został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności na stałe, niezdolny jest do podjęcia zatrudnienia, wymagający stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo jest niezasadne. Odwołał się Sąd do treści art.128 kro i stwierdził, że pozwany jako brat matki powoda nie jest zobowiązany do jego alimentowania na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Podał Sąd, że obowiązek alimentacyjny nie może być nakładany na osoby, na które ustawa obowiązku takiego nie nałożyła, a rodzeństwo matki powoda nie należy do grona osób, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny. Z uwagi na powyższe, Sąd pominął dowód z zeznań wnioskowanych świadków oraz wnioski dowodowe zgłoszone w pozwie dla wykazania dobrej sytuacji materialnej pozwanego oraz stanu niedostatku powoda albowiem nie było to istotne do rozstrzygnięcia.

Powyższy wyrok powód zaskarżył apelacją, w której zarzucił naruszenie przepisów art. 128 kro w zw. z art. 132 kro poprzez błędną wykładnię, prowadzącą do rozstrzygnięcia ewidentnie sprzecznego z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi, sprzecznego z zasadami współżycia społecznego, niweczącego ratio legis ustawy; art. 227 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 235 § 1 kpc w zw. z art. 232 kpc i w zw. z art. 250 § 2 kpc poprzez ich niezastosowanie, to jest nierozpoznanie wniosków dowodowych zawartych w pozwie w pkt 6,7,8; art. 228 § 1 i 2 kpc poprzez niezastosowanie, skutkujące uznaniem, iż wymagają dowodu fakty powszechnie znane i fakty znane Sądowi z urzędu, a także zarzucił oparcie ustaleń faktycznych na fragmentarycznym materiale dowodowym z zaniechaniem dalszego prowadzenia postępowania dowodowego oraz całościowej analizy całokształtu materiału dowodowego i wynikających z niego okoliczności.

Wskazując na powyższe zarzuty, apelujący wnosił o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa i obciążenie pozwanego kosztami postępowania za obie instancje ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Wnosił nadto, o dopuszczenie w postępowaniu apelacyjnym dowodów na okoliczność sytuacji materialnej pozwanego oraz wiarygodności jego zeznań.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja jest niezasadna.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy.

Nie zachodzą naruszenia prawa materialnego oraz procesowego powołane w apelacji. Wyrok ten nie narusza także przepisów Konstytucji RP, do której odwołuje się skarżący. Przytoczony w apelacji przepis art. 18 Konstytucji RP nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

Stosownie do przepisu art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Oprócz w/w przepisu ustawy, obowiązek alimentacyjny uregulowany został także w przepisach art. 141 – 144 kro. Przepis art. 128 kro krąg zobowiązanych do alimentacji ogranicza do krewnych w linii prostej oraz do rodzeństwa. Brat matki powoda nie jest w stosunku do powoda krewnym w linii prostej, ani jego rodzeństwem. Przepis ten, nie obejmuje zatem swym zakresem zobowiązania pozwanego wobec powoda. Odnosząc się do treści art. 141-144 kro stwierdzić należy, że przepisy te także nie obejmują swym zakresem obowiązku pozwanego wobec powoda. W/w przepisy ustawy regulują obowiązek alimentacyjny ojczyma, macochy wobec pasierbów i odwrotnie oraz prawa dziecka wobec ojca niebędącego mężem matki przed ustaleniem ojcostwa. Pozwany do tego kręgu również nie należy. Powoływanie się przez powoda na przepis art. 132 kro, także nie mogło przynieść zamierzonego skutku, ponieważ przepis ten stanowi o bliższej i dalszej kolejności zobowiązanych do alimentacji, a więc reguluje kolejność obowiązanych osób z ustawy. Jak już wyżej podano, pozwany nie jest krewnym w linii prostej i nie jest rodzeństwem powoda, a zatem w stosunku do niego nie odnosi się jakakolwiek kolejność.

Odwoływanie się w apelacji do tezy III uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, zawierającej wytyczne w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty, stanowiącej, że obowiązek alimentacyjny wynika z pokrewieństwa albo więzów prawnych, z którymi ustawodawca wiąże jego istnienie, nie jest

skuteczne. Treść tej tezy oznacza tylko tyle, że obowiązek alimentacyjny obciąża krewnych w linii prostej i rodzeństwo oraz tych, którzy są wymienieni w treści art. 141-144 kro.

Żadne wytyczne w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej nie mogą być sprzeczne z przepisami ustawy, jak sama nazwa wskazuje, stanowią tylko ich wykładnię, zatem rozumienie przez powoda tej tezy w ten sposób, że skoro pozwany jest jego krewnym w linii bocznej, to jest zobowiązany wobec niego do płacenia alimentów, jest nieuprawnione.

Odwoływanie się przez skarżącego do swojej sytuacji osobistej i finansowej oraz do sytuacji materialnej pozwanego w kontekście w/w przepisów ustawy, jest chybione. Skoro nie ma podstaw prawnych do obciążenia pozwanego alimentami na rzecz powoda nawet jeżeli ten znajduje się w niedostatku, to bez znaczenia jest dla rozstrzygnięcia sytuacja majątkowa i finansowa pozwanego. Te okoliczności, Sąd Rejonowy w wyczerpujący sposób wykazał powodowi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i zbędne jest ich powtarzanie. Nie było też potrzeby, przed Sądem Rejonowym i nie ma jej przed Sądem Okręgowym, do prowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność sytuacji osobistej i majątkowej powoda oraz pozwanego.

Skoro brak podstaw do przypisania pozwanemu obowiązku alimentacyjnego co do zasady, zbędne jest prowadzenie postępowania dowodowego co do wysokości tego obowiązku. Pominięcie zatem dowodów przez Sąd Rejonowy na w/ w okoliczności, nie narusza przepisów postępowania powołanych w apelacji.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda na zasadzie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

(...)

(...)